

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **1/ J. Š.**, t.č. P., **2/ I. M.**, N., **3/ Slovenská republika**, v zastúpení navrhovateľom v 1/ a 2/ rade proti odporcom: **1/ Národná rada Slovenskej republiky**, Námestie A. Dubčeka, Bratislava, **2/ Prezident SR**, Kancelária prezidenta SR, P.O.BOX 128, Bratislava, **3/ Slovenská republika** v zastúpení odporcami v 1/ a 2/ rade, o preskúmanie protiústavnosti postupu a uznesení NR SR, o nesúhlase Krajského súdu v Žiline s postúpením veci, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25S/1/2011, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci **je dôvodný**.

O d ô v o d n e n i e

Vychádzajúc z obsahu spisu má Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) za to, že navrhovateľ v 1/ rade podal dňa 14. decembra 2011 na Okresný súd Žilina návrh, ktorým sa domáhal preskúmania protiústavnosti postupu a uznesení NR SR. Uznesením č. k. 25S/1/2011-20 zo dňa 13. februára 2012 postúpil Okresný súd Žilina podľa § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) vec Krajskému súdu v Žiline ako súdu vecne príslušnému na konanie. Zároveň účastníkov nesprávne poučil, že proti tomuto uzneseniu je odvolanie prípustné.

Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „krajský súd“) s postúpením veci nesúhlasil a predložil spis podľa § 104a ods. 3 OSP Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o nesúhlase s postúpením veci Okresným súdom Žilina a zároveň na rozhodnutie o odvolaní proti napadnutému uzneseniu. Krajský súd v nesúhlase s postúpením veci uviedol, že z podaného návrhu má jednoznačne preukázané, že J. Š. prejavil vôľu podať návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý by mohol byť posúdený ako ústavná sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR s tým, že sa v žiadnom prípade nejedná o vec spadajúcu do správneho súdnictva. Zároveň mal za to, že nie je daná ani vecná príslušnosť krajského súdu v civilnom súdnictve ako prvostupňového súdu v zmysle § 9 OSP a teda nie je v žiadnom prípade daná ani jeho miestna príslušnosť dodajúc, že krajský súd nie je ani súdom príslušným na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o postúpení veci, nakoľko tento kompetenčný spor medzi Okresným súdom Žilina a Krajským súdom v Žiline je kompetentný rozhodnúť Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104a OSP. Taktiež krajský súd poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Žilina sa nevysporiadal s tým, že J. Š. označil ako navrhovateľov I. M. a R. S., pričom R. S. sa po doručení uznesenia s výzvou na odstránenie vád dištancoval od podaného návrhu namietajúc, že Okresný súd Žilina mal,

vzhľadom na to, že návrh podal J. Š. bez doloženia plných mocí preveriť, či navrhovateľa v rade 2/ a 3/ skutočne prejavili vôľu podať predmetný návrh.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na rozhodovanie o vecnej príslušnosti (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 104a ods. 3 OSP) po prejednaní veci dospel k záveru, že **nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je dôvodný.**

Podľa § 41 ods. 2 OSP každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 43 ods. 1 vety prvej OSP sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Najvyšší súd posúdiac obsah podania musí konštatovať, že doposiaľ nie je ustálené jednak čoho sa, pravdepodobne iba navrhovateľ v 1/ rade, domáha, nakoľko jeho podanie je neperfektné a nebolo doposiaľ v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 OSP doplnené resp. opravené a jednak nie je v danom konaní ustálený okruh navrhovateľov. Navrhovateľ v 1/ rade označil za navrhovateľa v 2/ rade I. M., ktorý doposiaľ Okresnému súdu Žilina ani krajskému súdu nezaslal žiadne vyjadrenie k veci a za navrhovateľa v 3/ rade označil R. S., ktorý doručil dňa 20. marca 2012 Okresnému súdu Žilina vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nepoveril žiadnu osobu a teda ani J. Š., uvedeného ako navrhovateľa v 1/ rade napísaním a podaním predmetného návrhu a tento ani nepodpísal. Preto žiadal, poukazujúc aj na ustanovenie § 103 a nasl. OSP, aby ho Okresný súd Žilina za účastníka konania nepovažoval. Z uvedeného dôvodu preto najvyšší súd už R. S. v záhlaví svojho uznesenia ako navrhovateľa v 3/ rade neuvádza.

Najvyšší súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že zo žaloby resp. návrhu musí byť zrejmé, čoho sa žalobca (navrhovateľ) domáha, **pričom musí zároveň pomenovať rozhodujúce skutočnosti a dôkazy, ktoré sú spôsobilé preukázať oprávnenosť jeho nároku na ochranu práva alebo oprávneného záujmu prostredníctvom súdu.**

Podľa názoru najvyššieho súdu postúpenie veci Okresným súdom Žilina bolo predčasné, nakoľko doposiaľ nie je zrejmý jednak nárok, ktorému má byť prostredníctvom súdu poskytnutá ochrana a jednak nie je ustálený ani okruh účastníkov konania. Z uvedeného dôvodu bude potrebné, aby Okresný súd Žilina najskôr ustálil okruh účastníkov konania na strane navrhovateľov a to prostredníctvom výzvy adresovanej navrhovateľovi v 2/ rade, či skutočne prostredníctvom navrhovateľa v 1/ rade prejavil vôľu podať predmetný návrh, ak áno, je potrebné, aby doložil konajúcemu súdu plnomocenstvo na zastupovanie v konaní v prospech navrhovateľa v 1/ rade a následne Okresný súd Žilina vyzve či už iba navrhovateľa v 1/ rade alebo v prípade jeho kladného vyjadrenia aj navrhovateľa v 2/ rade na odstránenie väd podania podľa § 43 ods. 1 OSP. Až na základe jasného, určitého a zrozumiteľného návrhu na začatie konania, podloženého relevantnými skutočnosťami a dôkazmi bude možné posúdiť aj prípadnú vecnú príslušnosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené, s poukazom na obsah, v súčasnosti neperfektného podania treba konštatovať, že Okresný súd Žilina o postúpení veci Krajskému súdu v Žiline ako súdu vecne príslušnému rozhodol nesprávne.

Záverom najvyšší súd uvádza, že nakoľko sa vec vracia na konanie Okresnému súdu Žilina, o odvolaní navrhovateľa v 1/ rade rozhodovať nie je potrebné dodajúc, že odvolanie proti uzneseniu o postúpení veci vydaného v súlade s § 250d ods. 2 OSP nie je prípustné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je dôvodný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 12. júla 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth